

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาคู่มือการเรียนรู้โดยใช้หลักคิดโยนิโสมนสิการ และการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบ ทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 53 สกลนคร
ผู้วิจัย	ยุพิน ปัญญาประชุม
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์ ดร.สมเกียรติ พละจิตต์
ปริญญา	ค.ม. (การวิจัยและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาคู่มือการเรียนรู้โดยใช้หลักคิดโยนิโสมนสิการ และการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบ ทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบ ทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือการเรียนรู้โดยใช้หลักคิดโยนิโสมนสิการและการเรียนแบบร่วมมือ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบ ทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง ปานกลาง และต่ำ ในกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือการเรียนรู้โดยใช้หลักคิดโยนิโสมนสิการและการเรียนแบบร่วมมือ 4) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบ ทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการเรียนรู้โดยใช้หลักคิดโยนิโสมนสิการและการเรียนแบบร่วมมือ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการเรียนรู้แบบปกติ 5) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนและความฉลาดทางอารมณ์ ที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ ทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 53 สกลนคร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 29 คน และกลุ่มควบคุมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 29 คน รวมจำนวนนักเรียน 58 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่

ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) คู่มือการเรียนรู้โดยใช้หลักคิดโยนิโสมนสิการและการเรียนแบบร่วมมือ 2) คู่มือการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบวัดความรับผิดชอบ 4) แบบทดสอบวัดทักษะการแก้ปัญหา 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) สถิติทดสอบค่าที (t – test for Dependent Samples and Independent Samples) ทดสอบความแปรปรวนพหุคูณทางเดียว (One-way MANOVA) โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างไม่เกิน 2 กลุ่มด้วยค่าสถิติไฮเทสลิงที่สแคว (Hotelling T^2) ทดสอบความแปรปรวนร่วมพหุคูณทางเดียว ทดสอบความแปรปรวนร่วมพหุคูณสองทาง (One-way and Two-way MANCOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. คู่มือการเรียนรู้โดยใช้หลักคิดโยนิโสมนสิการและการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบ ทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .52 จำแนกเป็นด้านความรับผิดชอบที่ระดับ .54 ด้านทักษะการแก้ปัญหาที่ระดับ .51 และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับ .51 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่าคู่มือคุณภาพ
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการเรียนรู้โดยใช้หลักคิดโยนิโสมนสิการและการเรียนแบบร่วมมือ มีความรับผิดชอบ ทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง ปานกลาง และต่ำ เมื่อได้เรียนตามคู่มือการเรียนรู้โดยใช้หลักคิดโยนิโสมนสิการและการเรียนแบบร่วมมือ มีความรับผิดชอบ ทักษะการแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการเรียนรู้โดยใช้หลักคิดโยนิโสมนสิการและการเรียนแบบร่วมมือ มีความรับผิดชอบและทักษะการแก้ปัญหา สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

5. วิธีสอนและความฉลาดทางอารมณ์มีปฏิสัมพันธ์ส่งผลต่อความ
รับพิศชอบ ทักษะการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คู่มือการเรียนรู้ หลักโยนิโสมนสิการ การเรียนแบบร่วมมือ ความรับพิศชอบ
ทักษะการแก้ปัญหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

TITLE	Development of a Manual for Learning through the Use of Yonisomanasikarn Principles Together with the Cooperative Learning Approach to Strengthen Responsibility, Problem-Solving Skill and Learning Achievement of Tenth Grade Students in Rajaprachanukhrau 53 Sakonnakhon School
AUTHOR	Yupin Panyaprachum
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Marasri Klangprapan Dr. Somkiat Palajit
DEGREE	M.Ed. (Educational Research and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2017

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to develop a manual for learning through the use of Yonisomanasikarn principles together with the cooperative learning approach in order to strengthen responsibility, problem solving skill and learning achievement, 2) to compare responsibility, problem-solving skill and learning achievement of students who were taught by a manual for learning through the use of Yonisomanasikarn principles together with the cooperative learning approach between before and after learning, 3) to compare responsibility, problem-solving skill and learning achievement of students whose emotional intelligence was different to one another (high, medium, and low) who were taught employing the manual for learning through the use of Yonisomanasikarn principles together with the cooperative learning approach, 4) to compare responsibility, problem solving skill and learning achievement of students who were taught using a manual for learning through the use of Yonisomanasikarn principles together with the cooperative learning approach and of those students who were taught using a manual for traditional learning, and 5) to examine the interaction between teaching method and emotional intelligence which has an effect on responsibility, problem-solving skill and learning achievement of

students. A sample derived from selection by cluster random sampling was a total of 58 students of tenth grade who were enrolled in academic year 2015 at Rajaprachamukhrau 53 Sakonnakhon School under the Bureau of Special Education Administration. All students were divided into 2 classrooms: classroom number 3 containing 29 students of experimental group, while classroom number 1 containing 29 students of control group. The instruments used in study comprised: 1) a manual for learning through the use of Yonisomanasikarn principles together with the cooperative learning approach, 2) a manual for traditional learning, 3) a form for measurement of responsivity, 4) a test of problem-solving skill, and 5) a test of learning achievement. Statistics used in data analysis were mean, standard deviation, effectiveness index, t-test for both dependent and independent samples, one-way MANOVA by comparing a difference between the means of not more than 2 samples by Hotelling's T square (Hotelling T^2), one-way MANCOVA, and two-way MANCOVA.

The findings were as follows:

1. The manual for learning through the use of Yonisomanasikarn principles together with the cooperative learning approach to strengthen responsibility problem-solving skill and learning achievement of tenth grade students had an effectiveness index of .52 with the index of responsibility being equal to .54, the index of problem-solving .51 and the index of learning achievement .51 of which each was higher than the standard criterion. It shows that the manual had quality.

2. The students who were taught using the manual for learning through the use of Yonisomanasikarn principles together with the cooperative learning approach had significantly higher responsibility, problem-solving skill and learning achievement after learning than those results before learning at the .05 level.

3. The students with emotional intelligence at high, medium and low levels after being taught using the manual for learning through the Yonisomanasikarn principles together with the cooperative learning approach had a significant difference in responsibility, problem-solving skill and learning achievement at the .05 level.

4. The students who were taught using the manual for learning through the use of Yonisomanasikarn principles together with the cooperative learning approach had significantly higher responsibility and problem-solving skill than those students who were taught using a manual of traditional learning at the .05 level; whereas the students taught by such different types of learning manual had no difference in learning achievement.

5. Teaching method and emotional intelligence had interaction with each other resulting in a significant difference at the .05 level between the mean scores of self-discipline, creative thinking and learning achievement.

Keywords: Manual for Learning, Yonisomanasikarn Principles, Cooperative Learning, Responsibility, Problem-Solving Skill, Learning Achievement

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี